

EL XUMET DE MILEI

Milei vol les Malvines... i una Barbie

Al repassar els temes de la setmana, pot fer l'efecte que *Karlitus* ha passat de ser una revista satírica a un butlletí de psiquiatria, però no (Déu nos en guard!). Seguim parlant de política; aquesta vegada, del president argentí Javier Milei.

Milei, malgrat el que pugui pensar-se, és un nen. Un nen amb el cap gros, però un nen —que ens perdonin els infants. Complicat explicar com una criatura arriba a presidir un país... Vaja, complicat no, però diu molt poc dels que el van votar (de la seva intel·ligència cronològica, per exemple) i és millor deixar-ho córrer. La qüestió és que El Loco mana a Argentina. Encara no ha trencat el país del tot, però hi treballa seriosament.

El pitjor que li podia passar a Milei era compartir mandat envoltat de personatges com Trump o Netanyahu, perquè el president argentí, d'entrada, no tenia ni idea de què fer amb el poder. Primer va demanar que li pintessin la Casa Rosada de color blau cel, després va demanar les col·leccions senceres de tots els àlbums amb els cromos dels futbolistes de la selecció argentina, també es va fer portar a casa una

maqueta de trens elèctrics... Però, aleshores, li van llegir un diari i va conèixer Trump i Netanyahu i, poc a poc, va anar augmentant la seva audàcia en demanar coses més grans i ha acabat demanant les Malvines. Al principi, Milei es va penedir de la nova petició, perquè pensava que les Malvines era un grup de rock femení i es va disgustar molt en saber que les illes no li cabien al menjador. Després, Trump li va explicar i ha quedat més conformadet. Tot i així, per a Milei, les Malvines no eren una bona joguina i va arrasar amb els magatzems de Buenos Aires per a tenir tots els models de Barbies que hi ha al mercat i una motoserra per a tallar-les-hi el cap.

De moment s'entreté amb això. En Trump —que també li agrada jugar amb Milei a tallar caps— l'ajuda molt i quan veu que el *pibe* està deprimat, li ofereix noves propostes més o menys criminals, o idees esbojarrades que li fan la presidència més agradable.

El que quedi d'Argentina al final del mandat de Milei, podrà tornar a votar. Si surt reelegit, serà millor que de debò *se vayan todos* —però *todos, todos*— i *que no quede ni uno solo* de veritat, d'una vegada per totes.

